

ако той сѧ страхъва толко отъ страданіето си, то какво сърдце ни бы далъ, за да ны насърдчи? Из ный въ лика на сватыты мѫченци гледамъ малкы дѣца, нѣжны дѣвици, които тичатъ вънжтрѣ въ пла-мъциты, гдѣто пѣхитъ весело вънжтрѣ въ мѫченіата; които цѣлаватъ сабли, и крестоветы: които юнашки презиратъ смърть-та: а единъ Богочеловѣкъ, най-голѣмата, най-благородната дѣшъ отъ колкото бы създалъ Богъ, силата на нѣмощииты, дѣрзость-та на мѫжествениты, царятъ на мѫчениты ли трепери, и сѧ страхъва, изг҃вба сѧ отъ скрѣбъ-та си, и говори: „прискобна єсть дѣшъ мѹл до смѣрти,“ защото нѣкакъ си прокижда смърть-та? Това е невъзмож-но; и ный хълимъ много Іисѣса Христя, ако помыслимъ, да е ималъ толко малодѣши.

Що е прочеє онова, което той прокижда, и го прави да скрѣби толко? чюйте го. Іисѣсъ Христосъ, безгрѣшніатъ сынъ Дѣвичинъ, е-динородніатъ сынъ Божій, приклоненъ отъ една крайна любовъ отива да страдає толко, колкото дрѣгъ нѣкой человѣкъ не е страдалъ; отива да пролѣве да послѣдната капка пречистата си кръвъ; отива да умрѣ като осажденикъ отъ горѣ на единъ кръстъ, за да спасе сичкы-ты человѣци: „Едінъ за всѧ оўмре,“ и при сичко това той про-вижда, че по-многото человѣци сѧ изг҃звватъ. Прокижда при сичко това, че имато мѣ ще да сѧ хъли, кръвъ-та мѣ да сѧ тѣпче, кръ-стътъ мѣ да сѧ певка отъ нѣвѣрнииты, и нечестивиты. Толко боле-зненна страсть, (ми сѧ стрѣва да дѣма) такъва укоризненна смърть, за да спечелихъ человѣческы дѣши за раѧ, и при сичко това да е пъленъ сѧ человѣчески дѣши Ядъ! Да пострадамъ сѧ радостъ да у-мрѣ сѧ радостъ: „Отче, не йакоже дѣзъ хоцишъ, но йакоже ты;“ и да пострадамъ, и да умрѣ безъ полза на мнозина! о, тѣй ми причинява преди умираніето смърть-та: „прискобна єсть дѣ-шъ мѹл до смѣрти.“

Из ако Іисѣсъ Христосъ скрѣби толко, защото прокижда мѫката на нечестивиты, и нѣвѣрнииты, да ли нѣкакъ си сѧ утѣшава, за-щото прокижда спасеніето на православнииты? тѣжко и горко! тѣй още повѣче го насърбава, и за тѣй най-повѣче дѣма: „прискобна єсть дѣшъ мѹл до смѣрти.“ Христіенинъ ще сѧ каже: человѣкъ искушенъ сѧ Христовото страданіе отъ дїаволското мѫчителство; ще сѧ каже: человѣкъ, който въ Христовата кръвъ има цѣната на спасеніе-